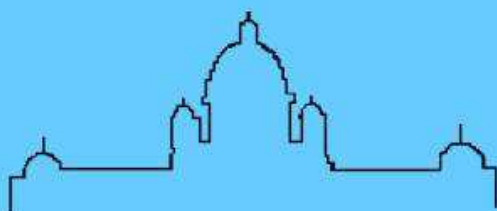

Kontaktna ambasada NATO-a
NATO Contact Point Embassy

VESTI iz NATO-a - avgust 2011

NATO News - August 2011

http://www.mzv.cz/belgrade/sr/kontaktna_ambasada_nato/index.htm

<http://www.nato.int>

<http://www.natochannel.tv>

Beograd, 12. septembar 2011.

Belgrade, 12th September 2011

Sadržaj

Sadržaj	2
Vesti iz NATO - a	2
<i>Obuka za mir i bezbednost u budućnosti</i>	2
<i>Komunikacija ključna za ulogu NATO-a – kaže nova visoka zvaničnica</i>	5
<i>Raščišćavanje ekološkog nasleđa</i>	6
<i>NATO obeležio 50 godina od Berlinske krize 1961.</i>	8
<i>Pomorska bezbednost: zaštita najvažnijih pomorskih linija</i>	12
<i>Raketna odbrana NATO-a prošla prvu proveru na terenu</i>	14
<i>Izjava Generalnog sekretara NATO-a o situaciji u Libiji</i>	15
<i>Brifing za novinare o Libiji</i>	17
Češka Republika i NATO	17
<i>Zahvaljujući češkim tehničarima za eksplozive Logar je bezbedniji. I Amerikanci ih hvale</i>	17
<i>Tačka na misiju na Kosovu</i>	19
<i>Česi koji patroliraju nebom iznad Evrope</i>	21
Vojna saradnja Srbije sa državama – članicama NATO – a	22
<i>Ministar odbrane u poseti SAD</i>	22
<i>Ministar Šutanovac razgovarao sa zvaničnicima SAD</i>	22
<i>Drugi dan radne posete ministra Šutanovca SAD</i>	23
<i>Razgovori u Vašingtonu doprineli stabilizaciji</i>	23
<i>General Miletić u poseti Bugarskoj</i>	25

Vesti iz NATO - a

Obuka za mir i bezbednost u budućnosti

Poboljšanje operativnih kapaciteta snaga NATO-a važan je deo transformacije Alijanse radi suočavanja sa bezbednosnim izazovima u razvoju i unapređenja mira i bezbednosti u evro atlantskom području i šire. Kroz mrežu obrazovnih institucija i centara za obuku i preko redovnih vežbi Alijansa neprestano stremi tome da poboljša delotvornost svojih kadrova i interoperabilnost svojih snaga.

Obuka i izgradnja kapaciteta utvrđeni su kao jedan od prioriteta i u novoj Politici partnerstava NATO-a, koji su usaglasili ministri spoljnih poslova NATO-a aprila 2011. godine u Berlinu. Alijansa radi zajedno sa partnerima širom celog sveta u cilju razvoja interoperabilnosti, izgradnje kapaciteta i podrške reformi odbrane.

Posle hladnog rata članice Alijanse transformisale su svoje vojske, smanjile broj pripadnika i količinu opreme. Danas mnoge partnerske zemlje još uvek prolaze kroz taj proces, pri čemu je često slučaj da imaju nedovoljno sredstava i ograničena stručna znanja. Programi NATO-a namenjeni edukaciji i obuci – prvobitno fokusirani na povećanje interoperabilnosti između

snaga NATO-a i partnerskih snaga – proširili su se tokom godina tako da predstavljaju sredstvo pomoću koga članice i partnerske zemlje mogu da sarađuju na obrazovanju i obuci za reformu odbrane.

U Avganistanu i Iraku misije NATO-a za obuku poboljšavaju mogućnosti i sposobnosti nacionalnih bezbednosnih snaga, tako da su one u boljem položaju da preuzmu punu odgovornost za bezbednost zemlje i stanovništva. U Afričkoj uniji Alijansa je počela sa podrškom izgradnji kapaciteta kako bi se razvile njene sposobnosti čuvanja mira. Iako to nije proces koji može da se završi preko noći, takve aktivnosti predstavljaju investiciju u budućnost i veoma važan element u pomoći unapređenja trajnog mira i stabilnosti u ovim zemljama.

„Jednom rečju, obuka je ključ“, kaže Anders Fog Rasmussen, generalni sekretar NATO-a, i dodaje da se „obuka ispostavlja kao jedan od prvih, stvarnih uspeha“ operacija NATO-a.

Obezbeđivanje budućnosti u Avganistanu

NATO-ova Misija obuke u Avganistanu (NTM-A) najveća je misija obuke Alijanse, a osnovana je na samitu u Strazburu i Kelu 2009. godine. Njen glavni fokus je da se avganistanska nacionalna armija i avganistanska nacionalna policija obuče tako da postanu profesionalne i održive bezbednosne snage. Danas avganistanske nacionalne bezbednosne snage (ANSF) učestvuju u kursevima koji se kreću od osnovne obuke za vojnike do obuke pilota vojnog vazduhoplovstva i stručnjaka za uklanjanje bombi. Programi za obuku instruktora takođe su od pomoći da se osposobe instruktori Avganistanci da mogu uspešno da obučavaju svoje kadrove bez pomoći NATO-a.

Obučavanje policije u Iraku

Jedan od najobimnijih elemenata NATO-ove Misije obuke u Iraku (NTM-I), osnovane septembra 2004. godine, jeste specijalizovana obuka za iračke policijske snage koju drže italijanski karabinjeri u vezi sa zaštitom naftne infrastrukture zemlje. Program obuke instruktora ove Misije ima za cilj da omogući iračkoj policiji da nastavi sa obukama i posle okončanja Misije predviđenog za 2013. godinu.

Izgradnja kapaciteta u Africi

Alijansa je započela sa podrškom izgradnji kapaciteta Afričke unije 2005. godine, a Afričkih pripremnih snaga 2007. godine, sa namerom da se razviju dugoročni mirovni kapaciteti Unije. Angažovanje NATO-a kad se radi o Afričkoj uniji seže šire od izgradnje kapaciteta, tako da funkcioniše i u pravcu pružanja vojnih, kadrovskih, pravnih i organizacionih stručnih znanja preko za to određenog tima koji ima bazu u Adis Abebi u Etiopiji i u Komandi združenih snaga u Lisabonu.

Šira saradnja

Osim ovih važnih misija Alijansa i dalje nastavlja sa obukama za civilne i vojne kadrove kao i za diplomate iz zemalja članica i partnerskih zemalja u svojim mnogobrojnim obrazovnim institucijama i centrima za obuku. Širom zemalja Alijanse osnovano je nekih 19 Centara izvrsnosti pod nadzorom savezničke Komande za transformaciju u cilju obuke specijalista za razna područja, od ratovanja u zimskim uslovima do visokotehnološke odbrane. Centri za obuku Partnerstva za mir takođe su osnovani sa fokusom na različite aspekte saradnje koja je potrebna kod multinacionalnog očuvanja mira i operacija upravljanja krizama. Kroz inicijativu „Edukacija i obuka za reformu odbrane“ NATO je takođe obezbedio i okvir za saradnju kako vojnih tako i civilnih kadrova u partnerskim zemljama koje reformišu svoju odbranu.

Ulaganje u budućnost mira i bezbednosti i dalje je jedan od prioriteta NATO-a koji nastavlja da zajedno sa partnerskim zemljama radi na poboljšanju kapaciteta i podršci reformi.

Više informacija o različitim elementima aktivnosti NATO-a u oblasti edukacije i obuka možete naći ako pratite linkove sa desne strane.

04. avgust 2011.

Training for future peace and security

Improving the operational capabilities of NATO's forces is an important part of the Alliance's transformation to meet evolving security challenges and to promote peace and security in the Euro-Atlantic area and beyond. Through networks of educational institutions and training centres, and regular exercises, the Alliance is constantly striving to improve the effectiveness of its personnel and interoperability of its forces.

Training and capacity building is also identified as a priority in NATO's new Partnerships Policy, which was agreed by NATO foreign ministers at Berlin in April 2011. The Alliance is working with partners around the globe to develop interoperability, build capacity and support defence reform.

Following the Cold War, Alliance members transformed their military, reducing personnel and equipment. Today, many partner countries are still going through this process, often with scarce resources and limited expertise. NATO's education and training programmes – initially focused on increasing interoperability between NATO and partner forces – have expanded over the years to provide a means for members and partners to collaborate on education and training for defence reform.

In Afghanistan and Iraq, NATO's training missions are improving the capabilities of national security forces, so that they are better placed to assume full responsibility for the security of their country and people. In the African Union, the Alliance has started capacity-building support to develop its peacekeeping capabilities. While not an overnight process, such activities are an investment in the future and are a critical element in helping to promote lasting peace and stability in these countries.

“Training is, in a word, key,” says Anders Fogh Rasmussen, NATO Secretary General, adding that *“training is turning out to be one of the real success stories”* of NATO operations.

Securing the future in Afghanistan

The NATO Training Mission in Afghanistan (NTM-A) is the Alliance's biggest training mission and was established at the 2009 Strasbourg-Kehl Summit. Its main focus is to train the Afghan National Army and the Afghan National Police into professional and sustainable security forces. Today, Afghan National Security Forces (ANSF) participate in courses from basic soldiering to training air force pilots and bomb disposal experts. The 'train the trainer' programmes also help form Afghan trainers so that they can train their personnel effectively without the help of NATO.

Training the police in Iraq

One of the biggest elements of the NATO Training Mission in Iraq (NTM-I), established in September 2004, is the specialized training given to the Iraqi police force by the Italian Carabinieri regarding the protection of the country's oil infrastructure. NTM-I's Train the Trainers programme aims at providing the Iraqi Police with the ability to pursue training after the scheduled end of NTM-I in 2013.

Capacity building in Africa

The Alliance started its capacity-building support to the African Union in 2005 and the African Standby Force in 2007 in an effort to develop the Union's long-term peacekeeping capabilities. NATO's involvement with the African Union goes beyond capacity-building. It works to deliver military, human resource, legal and organizational expertise through a dedicated team based in Addis Ababa, Ethiopia and at Joint Force Command Lisbon.

Wider cooperation

Beyond these important missions, the Alliance continues to train civilians, military personnel and diplomats from member and partner countries at its many educational institutions and training centres. Some 19 Centres of Excellence, overseen by Allied Command Transformation, have been established all over the Alliance to train specialists in areas from winter warfare to cyber defence. Partnership for Peace Training Centres have also been established which focus on different aspects of the cooperation required for multinational peace-support and crisis-management operations. Through the 'Education and Training for Defence Reform' initiative, NATO has also provided a framework for cooperation for both military and civilian personnel in partner countries undergoing defence reforms.

Investing in the future of peace and security continues to be a priority for NATO as it continues to work with partner nations to improve capabilities and support reform.

For more information on different elements of NATO's activities in the area of education and training, please see the links to the right.

Komunikacija ključna za ulogu NATO-a – kaže nova visoka zvaničnica

U prvom javnom govoru od kako se priključila NATO-u ambasadorica Kolinda Grabar-Kitarović naglasila je važnost otvorene komunikacije u zbližavanju NATO-a sa stanovništvom zemalja članica

Novi pomoćnik generalnog sekretara NATO-a za javnu diplomatiju pozvala je na „stalne napore, posvećenost i neprestan, neposredan i iskreni dijalog sa javnošću u svim zemljama članicama“ u obraćanju na Međunarodnom institutu za političke i ekonomske studije (IIPES) 5. avgusta na Kritu.

„Uspešna komunikacija predstavlja više od pukog slanja poruka sa vrha. Njome se izražava poverenje, unapređuju osećanja bezbednosti i pripadnosti, ona vodi razmišljanju i delovanju, i nudi interakciju i informacije“, rekla je ambasadorica.

IIPES predstavlja najveći letnji obrazovni program na Mediteranu i uključuje više od 100 istaknutih studenata različitih religija i etničke pripadnosti koji se biraju iz 30 zemalja Balkana, Istočnog Mediterana, Bliskog Istoka i SAD.

Posle govora ambasadorica je posetila instalaciju NATO-a za ispaljivanje projektila i operativni centar obuke za pomorske blokade.

05. avgust 2011.

Communication key to NATO's role, says new top official

In her first public speech since joining NATO, Ambassador Kolinda Grabar-Kitarovic highlighted the importance of open communication in bringing NATO closer to its people.

The new NATO Assistant Secretary General for Public Diplomacy called for "*constant effort, commitment and a continuous, direct and frank dialogue with our publics,*" when speaking to the International Institute for Political & Economic Studies (IIPES) in Crete on August 5.

"Successful communication is more than top-down messaging. It articulates trust, promotes feelings of security and belonging, and leads to reflection and action. It offers interaction and information," the Ambassador said.

The IIPES is the largest summer educational programme in the Mediterranean. It involves more than 100 outstanding university students from diverse religious and ethnic backgrounds, who are selected from 30 countries in the Balkans, Eastern Mediterranean, Middle East and the US.

Following her speech, the Ambassador visited the NATO Missile Firing Installation and the NATO Maritime Interdiction Operational Training Centre.

Raščišćavanje ekološkog nasleđa

Zagađenje iz starih napuštenih rudnika gvožđa i fosfata koje je već decenijama prisutno na nekadašnjim marokanskim, portugalskim i tuniskim rudarskim lokacijama možda će konačno naići na svog pravog ekološkog protivnika. Otporne biljke koje mogu kroz korenje da pakupe toksine i štetne metale upravo se razvijaju u okviru naučnog programa saradnje čiji je NATO sponzor.

„Problem je u tome da rudarstvo znatno povećava koncentracije metala koje organizam treba da apsorbuje, a otuda može doći do toksičnih efekata“, objašnjava Rut de Pereira, istraživač saradnik na Univerzitetu u Aveiru u Portugalu, koja je i direktorka ovog projekta. *„To se dešava jer rudarska delatnost obično stvara kisele uslove koji povoljno utiču na rastvorljivost metala iz rude. Ono što biljke mogu da učine jeste da apsorbuju ove metale, uklanjajući ih iz tla i umanjujući njihovu bio-raspoloživost“,* dodala je.

Od pre dve godine, od kada je ovaj projekat započeo aprila 2009. godine, grupa naučnika iz Nemačke, Maroka, Portugala i Tunisa radi na tome da identifikuje korisne bakterije koje bi se mogle koristiti za pelcovanje lokalnih vrsta otpornih biljaka kako bi im se omogućilo da apsorbuju više metala iz tla bez opasnosti od trovanja. Otporne biljke se potom gaje u kontrolisanom okruženju, a kasnije će se preneti do lokalnih vlasti i vlasnika rudnika u Portugalu, Tunisu i Maroku kako bi bile od pomoći kod ponovnog pošumljavanja.

Umesto primene skupih mehaničkih procesa u cilju raščišćavanja lokacija pogođenih zagađenjem, vlade bi mogle da gaje ove biljke u tim područjima. Tokom vremena one bi mogle da apsorbuju i uskladište sve štetne materije u svom korenju, na taj način poboljšavajući kvalitet tla. Ovaj proces umanjuje rizik od mogućeg zagađenja podzemnih voda i izazivanja dalje štete po životnu sredinu. Osim toga, to je i efikasniji i ne tako skup način obnavljanja predela i ekosistema.

„Ovaj projekat raščišćavanja deo je šireg programa s kojim su započele tuniske vlasti radi uklanjanja glavnih izvora zagađenja u regionu, za kojim će uslediti urbani razvoj“, objašnjava profesor Mohamed Ksibi, šef katedre za biotehnologiju i zdravlje na Univerzitetu u Sfaksu. *„Time ćemo pomoći da se olakša stvaranje klime koja je privlačna za investicije iz privatnog sektora i koja doprinosi održivom i mirnom razvoju regiona“.*

Negovanje veza i izgradnja kapaciteta

Ovaj projekat uživa sponzorstvo programa NATO-a Nauka za mir i bezbednost (SPS) koji pomaže da se povežu naučnici i stručnjaci i zemalja NATO-a sa kolegama iz evro-atlantskih

zemalja i država učesnica Mediteranskog dijaloga. Svake godine 10.000 naučnika učestvuje u aktivnostima SPS-a, pri čemu je preko 400 institucija sada angažovano u više od 100 projekata.

U okviru ovog projekta Univerzitet u Aveiru u Portugalu saraduje sa Univerzitetom u Sfaksu u Tunisu, Univerzitetom Sultan Mulej Silman u Maroku, Univerzitetom u Koimbri u Portugalu i privrednog društva iz Nemačke ECT Oekotoxikologie.

„Ovaj projekat NATO-a podstiče studente i istraživače da saraduju sa kolegama iz različitih zemalja“, kaže profesor Ksibi. „Partneri u saradnji omogućavaju veliki raspon stručnih znanja i zajedničkim radom promovišu i unapređuju takav razvoj koji pruža osnovu za razvoj novih rešenja za obnavljanje ovakvih područja u celom svetu“.

Ekološka bezbednost odnosno sigurnost životne sredine, što je jedan od područja rada na koje se fokusira program SPS, od ključne je važnosti za mnoge partnere. Od kada je program SPS otvoren za partnerske zemlje devedesetih godina prošlog veka, ekološka bezbednost postala je najaktivnija od tema koju ovaj program podržava.

Profesorka De Pereira naglašava potrebu da se pitanja ekološke bezbednosti veoma ozbiljno shvate. *„Neki problemi vezani za životnu sredinu ugrožavaju zdravlje stanovništva i povećavaju degradaciju prirodnih resursa“,* kaže ona. *„Nedostatak prirodnih resursa doveo je do više ratova, tako da ako države zajedno nauče kako da očuvaju i povrate svoje prirodne resurse neće morati da vode bitke oko njih“.*

08. avgust 2011.

Clearing up an ecological legacy

Pollution from old disused phosphate and iron mines that has lingered in derelict Moroccan, Portuguese and Tunisian mining sites for decades may have finally met its eco-friendly match. Resistant plants which could suck up toxins and harmful metals through their roots are being developed under a collaborative science project sponsored by NATO.

“The problem is that the mining activity highly increases the concentrations of metals available to be absorbed by organisms, and hence available to cause toxic effects,” explains Ruth de Pereira, Assistant Researcher at the University of Aveiro, Portugal, and project director. *“This occurs because mining activities usually create acidic conditions which favour the solubility of metals from the ore. What plants can do is to absorb these metals, removing them from soils and reducing their bioavailability,”* she adds.

Since the project was launched two years ago in April 2009, a group of scientists from Germany, Morocco, Portugal and Tunisia have been working to identify helpful bacteria that could be used to inoculate local species of resistant plants to allow them to absorb more metals from soil without being poisoned. The resistant plants are then grown in a controlled environment and will later be transferred to local authorities and mine owners in Portugal, Tunisia and Morocco to help with reforestation.

Instead of using expensive mechanical processing to clear affected sites, governments could grow the plants in the polluted areas. Over time they would absorb and store any harmful substances in their roots, thereby improving the quality of the soil. This process reduces the risk of possible groundwater contamination and causing further environmental damage. In addition it is also a more efficient and inexpensive way of restoring the landscapes and ecosystems.

“The clean-up project is part of a wider programme introduced by the Tunisian authorities to eliminate the main sources of pollution in the region, which will be followed by urban development,” explains Professor Mohamed Ksibi, Head of Department of Biotechnology and Health, University of Sfax. *“It will help facilitate the creation of a climate that is conducive to private investment and contributes to the sustainable and peaceful development of the region.”*

Fostering links and building capacity

The project is sponsored under the NATO Science for Peace and Security (SPS) Programme, which helps to connect scientists and experts from NATO countries with their counterparts in the Euro-Atlantic and Mediterranean Dialogue countries. Each year 10,000 scientists participate in SPS activities, with over 400 institutions currently involved in more than 100 projects.

In this project the University of Aveiro, Portugal, is working alongside the University of Sfax, Tunisia, the University of Sultan Moulay Silmane, Morocco, the University of Coimbra, Portugal, and ECT Oekotoxikologie GmbH, Germany.

“The NATO project encourages students and researchers to work together with their counterparts from different countries,” says Professor Ksibi. *“The collaboration partners represent a wide variety of expertises and working together they promote and advance the development which provides a basis for the development of new solutions for the restoration of these areas all over the world.”*

Environmental security, one of areas that the SPS programme focuses on, is a key concern for many partners. Since the SPS Programme opened up to partner countries in the 1990s, environmental security has become the most active topic supported by the programme.

Professor de Pereira underlines the need to take environmental security concerns seriously. *“Some environmental problems compromise the health of populations and increases the degradation of natural resources,”* she says. *“The lack of natural resources is a motif for several wars, so if nations learn together how to preserve and restore their natural resources, they don’t need to fight for them.”*

NATO obeležio 50 godina od Berlinske krize 1961.

Pedeset godina od podizanja Berlinskog zida NATO je odobrio pristup stotinama dokumenata koja su bili klasifikovana kao poverljiva, a koja sada daju saznanja o tome šta su Alijansa i njene države članice činile da stave pod kontrolu posledice tog događaja i širu krizu koja se odigravala u vezi sa Berlinom. Glavna briga za Francusku, Ujedinjeno Kraljevstvo i Sjedinjene Države, kao i za Atlantsku alijansu u celini, bila je da očuvaju slobodan pristup Zapadnom Berlinu u svim okolnostima, a da pri tome izbegnu da tenzije narastu u širi sukob. Ove tri zemlje saveznice, kao i NATO, u tom cilju počele su da prave planove za slučaj nepredviđenih situacija i donose druge mere.

Tokom noći 12. avgusta 1961. godine Hladni rat se naglo pogoršao, a gvozdена zavesа našla se u samom srcu podeljene Evrope. Ovaj potez Demokratske Republike Nemačke (GDR) koji je izazvao veliki egzodus istočno-nemačkog stanovništva u Saveznu Republiku Nemačku (FRG) kroz Berlin nije bio izolovani događaj. Bio je deo šireg plana za dalji porast napetosti između Istoka i Zapada u Berlinu i oko njega.

Tokom 1948. i 1949. godine Sovjetski Savez prvo je pokušao da na silu promeni status Berlina kojim vladaju četiri sile, a koji je dogovoren sa Francuskom, Ujedinjenim Kraljevstvom i Sjedinjenim Državama na konferenciji u Potsdamu 1945. godine. Pokušaj se odnosio na blokadu grada i nije uspeo, a 1958. godine lider SSSR-a Nikita Hruščov učinio je još jedan pokušaj da natera zapadne zemlje saveznice da povuku svoje snage iz Zapadnih sektora Berlina i da prihvate demilitarizaciju tog grada. Sovjetski Savez tada je pretio da će potpisati poseban mirovni sporazum sa Istočnom Nemačkom i jednostrano i nepovratno promeniti status grada, istovremeno održavajući pritisak pretnjom silom.

Koordinisano i dosledno planiranje

Tokom 1948. i 1949. godine članice Alijanse bili su nespremne i morale su da pribegnu, punom izazova pa ipak uspešnom, uspostavljanju „vazdušnog mosta“ radi razbijanja sovjetske blokade i snabdevanja stanovnika Zapadnog Berlina. Međutim, 1961. godine članice Alijanse bili su mnogo bolje pripremljene za suočavanje sa sovjetskim ultimatumom. Aprila 1959. godine osnovan je trilateralni – francuski, britanski i američki – tajni štab za planiranje u vezi sa nepredviđenim situacijama pod šifrovanim imenom *ŽIVI HRAST* koji je u tom trenutku već neko vreme radio na razvoju vojnih mera koje bi u svakom trenutku održavale otvorenim drumske, železničke i vazdušne koridore između Savezne Republike Nemačke i Zapadnog Berlina.

ŽIVI HRAST tada je bio pod vođstvom generala Laurisa Norstada kao vrhovnog zapovednika NATO-a za Evropu (SACEUR) i glavnokomandujućeg komande Sjedinjenih Država za Evropu (USCINCEUR).

Iz svog prvobitnog sedišta u komandi SAD za Evropu u Sen-Žermen-en-Lajeu blizu Pariza *ŽIVI HRAST* se 1961. preselio u NATO-ov vrhovni štab savezničkih snaga za Evropu (SHAPE) u blizini Rokenkura. Iste godine se ovom štabu pridružio i zapadnonemački vojni kadar u svojstvu oficira za vezu.

Preseljenje u objekat SHAPE-a imalo je za cilj da tripartitno planiranje *ŽIVOG HRASTA* bude sinhronizovano sa planiranjem iz domena NATO-a (planovi za nepredviđene događaje vezano za Berlin – planovi BERCON, kao i njima srodni planovi za neplanirane pomorske događaje – planovi MARCON). Namera je takođe bila da se pojednostavi prenošenje komandne odgovornosti sa ovog štaba na NATO ukoliko bi berlinska kriza eskalirala u širi sukob u centralnoj Evropi. Posle povlačenja Francuske iz integrisane vojne komande NATO-a 1966. godine, *ŽIVI HRAST* kao i SHAPE preselili su se u Mons u Belgiji.

Politički nadzor

I planovi ovog tajnog štaba kao i planovi NATO-a za nepredviđene slučajeve izrađivani su pod strogom političkom kontrolom i ostali pod neposrednim nadzorom ambasadora koji su vršili kontrolu u ime članica Alijanse. Vašingtonska ambasadorska grupa (WAG) nadzirala je planove *ŽIVOG HRASTA*, a Severnoatlantski savet vršio je superviziju planova NATO-a. Planove za nepredviđene događaje dopunjavale su političke, ekonomske, psihološke i mere iz domena odnosa sa međunarodnom javnošću, koje su imale za cilj da potvrde rešenost Zapada i da odvrte neprijateljske aktivnosti.

Ovako poman nadzor od strane političkih organa pomogao je da se obezbedi da svaki eventualni preteći potez Sovjetskog Saveza ili Demokratske Republike Nemačke ima odgovor koji je čvrst i odlučan ali i razborit. Takođe je obezbeđivao i da interesi i prerogativi svih zemalja saveznica budu zaštićeni, a ne samo četiri zemlje koje su sarađivale u okviru *ŽIVOG HRASTA*, u slučaju da napetost eskalira ili da usledi sukob.

Šta otkrivaju dokumenti koji su postali dostupni javnosti

U cilju obeležavanja 50. godišnjice berlinske krize iz 1961. godine NATO je skinuo oznaku poverljivosti sa oko 370 dokumenata iz tog perioda, od kojih su mnogi bili klasifikovani kao u najvećoj meri izuzetno poverljivi – *kosmička stroga tajna*, i učinio ih dostupnim javnosti. Ovi dokumenti rasvetljavaju duge i ponekad i napete razmene mišljenja između ambasadora Severnoatlantskog saveta (NAC) o hipotetičkim okolnostima pod kojima bi Alijansa u celini morala da preuzme od *ŽIVOG HRASTA* zaštitu zapadnog pristupa Zapadnom Berlinu.

U tom kontekstu, **dokument A** (PO/61/765, datiran 27. septembar 1961) opisuje obaveštenja Ujedinjenog Kraljevstva u ime zemalja *ŽIVOG HRASTA* upućena NAC-u u vezi sa tim štabom i predlozima generalnog sekretara NATO-a koji se odnose na početak izrade planova za nepredviđene okolnosti BERCON i MARCON od strane vojnih organa NATO-a. **Dokument B** (MCM-98-62, datiran 20. avgust 1962) predstavlja opis tih planova. **Dokumentom C** (C-R(62)53, datiran 31. oktobar 1962) zabeleženo je načelno odobrenje NAC-a za te planove, uz sledeću ogradu: „*odabiru i sprovođenju ovih planova mora da prethodi politička odluka vlada država članica u tom trenutku*“.

Razboritost i odlučnost koja je ugrađena u planove za nepredviđene događaje *ŽIVOG HRASTA* i NATO-a ogledaju se upravo u tome što Berlin nikada nije postao inicijalna kapisla za opšti sukob u Evropi. Berlinski zid pao je 9. novembra 1989. i Hladni rat se mirno okončao. *ŽIVI HRAST* raspušten je 2. oktobra 1990. godine, uoči ujedinjenja Nemačke. Svi dogovori i planovi vezani za zaštitu pristupa Zapada i odbranu Zapadnog Berlina prestali su da postoje.

13. avgust 2011.

NATO marks 50 years since the 1961 Berlin Crisis

Fifty years after the erection of the Berlin Wall, NATO has released hundreds of formerly classified documents that shed light on how the Alliance and its member states managed the fallout of that event and the wider crisis surrounding Berlin. A key concern of France, the United Kingdom and the United States, and of the Atlantic Alliance as a whole, was to keep access to West Berlin free under all circumstances, while avoiding tensions from escalating into a wider conflict. To this end, the three Western Allies, as well as NATO, began to develop contingency plans and other measures.

In the night of 12 August 1961, the Cold War took a turn for the worse, extending the Iron Curtain into the very heart of a divided Europe. This move by the government of the German Democratic Republic (GDR) to stem the large-scale exodus of East Germans to the Federal Republic of Germany (FRG) through Berlin was not an isolated event. It was part of a broader plan to foster East-West tension in and around Berlin.

In 1948-1949, the Soviet Union had first tried to force a change to the Berlin four-power status agreed with France, the United Kingdom and the United States at the Potsdam conference in 1945. Its attempt to blockade the city failed and in 1958, USSR leader Nikita Khrushchev made another attempt to force the Western Allies to withdraw their forces from Berlin's Western sectors and accept the demilitarisation of the city. The Soviet Union now threatened to sign a separate peace treaty with East Germany and change the city's status unilaterally and irreversibly, while keeping the pressure on through the threat of force.

Coordinated and coherent planning

In 1948-1949, Allies were unprepared and had to resort to a challenging yet successful airbridge to break the Soviet blockade and re-supply West Berliners. In 1961, however, Allies

were much better prepared to confront the Soviet ultimatum. Created in April 1959, a trilateral – France, UK and US - secret contingency planning staff codenamed *LIVE OAK* had worked on developing military measures to keep the road, rail and air corridors between the Federal Republic of Germany and West Berlin open at all times.

LIVE OAK was then led by General Lauris Norstad, as NATO Supreme Allied Commander, Europe (SACEUR) and Commander-in-Chief of the United States European Command (USCINCEUR).

In 1961, *LIVE OAK* moved from its original headquarters at US European Command in St Germain en Laye near Paris to NATO's Supreme Headquarters Allied Powers Europe (SHAPE) near Rocquencourt. That same year, West German military personnel joined *LIVE OAK* in a liaison capacity.

The move to the SHAPE compound aimed to ensure that *LIVE OAK*'s tripartite planning was synchronised with that of NATO's own planning (Berlin Contingency or BERCON Plans and associated Maritime Contingency (MARCON) Plans). It was also intended to facilitate a transfer of command responsibility from *LIVE OAK* to NATO, should a crisis over Berlin escalate into a wider conflict in Central Europe. Following France's withdrawal from NATO's integrated military command in 1966, *LIVE OAK* and SHAPE moved to Mons in Belgium.

Political oversight

Both the *LIVE OAK* and NATO contingency plans were developed under strict political control and remained under the close supervision of the ambassadors exercising that control on behalf of Allied capitals. The Washington Ambassadorial Group (WAG) oversaw *LIVE OAK plans* and the North Atlantic Council (NAC) supervised NATO's plans. Contingency plans were complemented with political, economic, psychological and public diplomacy measures designed to convey Western resolve and deter hostile action.

This close supervision by political authorities helped to ensure that any threatening moves by the Soviet Union or the GDR would be responded to firmly, but prudently. It also ensured that the interests and prerogatives of all Allies would be protected, not just the four *LIVE OAK* nations if tensions escalated or conflict ensued.

What declassified documents reveal

To mark the 50th anniversary of the 1961 Berlin crisis, NATO has declassified and released to the public some 370 documents from this period, many formerly classified at the highest level - *Cosmic Top Secret*. These documents shed light on the protracted and sometimes tense exchanges of view among NAC ambassadors on the hypothetical circumstances under which the Alliance as a whole would have had to take over the protection of Western access to West Berlin from *LIVE OAK*.

In this context, **document A** (PO/61/765, dated 27 September 1961) describes a communication to the NAC by the United Kingdom, on behalf of the *LIVE OAK* powers, regarding *LIVE OAK* and proposals by the NATO Secretary General for initiating the development by the NATO Military Authorities of the BERCON and MARCON contingency plans. **Document B** (MCM-98-62, dated 20 August 1962) is the description of those plans. **Document C** (C-R(62)53, dated 31 October 1962) records the NAC's approval, in principle, of the plans, with the caveat: "*the selection and execution of these plans being subject to a prior political decision by member governments at the time.*"

It is a testimony to the prudence and firmness embedded in the *LIVE OAK* and NATO contingency plans that Berlin never became the trigger of a general conflict in Europe.

The Berlin Wall came down on 9 November 1989 and the Cold War came to a peaceful end. LIVE OAK was disbanded on 2 October 1990 on the eve of Germany's reunification. All the arrangements and plans for the protection of Western access to, and for the defence of, West Berlin ceased to exist.

Pomorska bezbednost: zaštita najvažnijih pomorskih linija

Preko mora širom sveta idu neke od globalno najvažnijih komunikacionih, trgovačkih i saobraćajnih linija. Njihova bezbednost od ključnog je značaja za međunarodnu zajednicu. NATO pomaže da se obezbede i zaštite pomorski resursi država članica kao i međunarodna trgovina od potencijalnih pretnji. Osmatranje, patroliranje i razmena obaveštajnih podataka koje NATO vrši doprinose podršci sprovođenju propisa, sprečavanju širenja oružja masovnog uništenja i suprotstavljanju potencijalnim terorističkim ili ilegalnim aktivnostima.

Pomorske snage Alijanse mogu da igraju važnu ulogu i u upravljanju krizama. One daju odgovor na zahteve koji se kreću od sprovođenja embarga na oružje kao u Libiji pa do pružanja humanitarne pomoći posle prirodne katastrofe.

NATO je usvojio novu Pomorsku strategiju Alijanse januara 2011. godine, kojom se dalje unapređuje operativna fleksibilnost i naglašava važnost koju Alijansa pridaje radu sa svojim partnerima na omogućavanju pomorske bezbednosti.

Pomorska aktivnost NATO-a doprinosi osiguravanju bezbednosti Alijanse. Međutim, angažovanje sa partnerima takođe pomaže i da se izgradi regionalna bezbednost i stabilnost, doprinosi sprečavanju sukoba i olakšava dijalog. Ovi naponi podstakli su i ubrzali kontakte, pozitivnu interakciju i saradnju sa drugim relevantnim pomorskim akterima, kao što su Ujedinjene nacije, Evropska unija i Međunarodna pomorska organizacija.

„Odgovor [na gusarenje] jedan je od izvrsnih primera međunarodne saradnje u nedavnom periodu“, kaže Eftimios Mitropulos, generalni sekretar Međunarodne pomorske organizacije.

Operacija Aktivni poduhvat

U okviru operacije Aktivni poduhvat (OAE), pokrenute posle terorističkih napada na SAD 11. septembra 2001. godine, brodovi koji u njoj učestvuju patroliraju Sredozemnim morem i prate pomorski saobraćaj kako bi pomogli da se otkrije i odvrti teroristička aktivnost i da se od nje zaštiti. Kako je Alijansa menjala i usavršavala svoju ulogu u borbi protiv terorizma u potklom periodu, tako je i mandat ove operacije redovno preispitivan a njeno polje rada proširivano.

NATO je kroz svoju operaciju Aktivni poduhvat stekao jedinstvena stručna znanja u odvratanju od pomorskih terorističkih aktivnosti u Sredozemnom moru, koja su relevantna za šire međunarodne napore u borbi protiv terorizma.

Operacije u borbi protiv gusarenja

Porast gusarenja u Edenskom zalivu i blizini Roga Afrike ugrožava međunarodne humanitarne napore u Africi kao i bezbednost jednog od ključnih pomorskih puteva – Suecki kanal. NATO od 2008. godine pomaže da se odvrate i ometu gusarski napadi u tom regionu, štiteći brodovlje i pomažući da se poveća opšti nivo bezbednosti u regionu.

Sadašnja operacija – operacija Okeanski štit – ima šire polje aktivnosti od prethodnih operacija. Ne samo da omogućava pomorsku bezbednost u regionu, već i zemljama u regionu nudi obuku za razvoj sopstvenih kapaciteta za borbu protiv gusarenja.

Aktivnosti NATO-a usmerene protiv gusarenja često se sprovode u koordinaciji sa drugim organizacijama, kao što su Evropska unija, i u punom su skladu sa relevantnim rezolucijama Saveta bezbednosti UN.

17. avgust 2011.

Maritime security: Protecting vital sea lines

The world's seas contain some of its most important communication, commerce and transport routes. Their security is vital to the international community. NATO helps secure and protect its member countries' maritime resources and international commerce from potential threats. Its surveillance, patrolling and sharing of intelligence all contribute to supporting law enforcement, preventing proliferation of weapons of mass destruction and countering potential terrorist or illegal activities.

The Alliance's maritime forces can also play an important role in crisis management. They respond to requests ranging from enforcing an arms embargo such as in Libya to providing humanitarian assistance following a natural disaster.

NATO adopted a new Alliance Maritime Strategy in January 2011. This further promotes operational flexibility and emphasises the importance the Alliance places on working with its partners to ensure maritime security.

NATO's maritime activity contributes to ensuring Alliance security. But its engagement with partners also helps to build regional security and stability, contributes to conflict prevention and facilitates dialogue. These efforts have spurred contact, positive interaction and cooperation with other relevant international maritime actors, such as the United Nations, the European Union and the International Maritime Organization.

"The response [to piracy] has been one of the great examples of international cooperation in modern years," says Efthimios Mitropoulos, Secretary General of the International Maritime Organization.

Operation Active Endeavour

Under Operation Active Endeavour (OAE), launched following the terrorist attacks in the US on 11 September 2001, OAE ships patrol the Mediterranean and monitor shipping to help detect, deter and protect against terrorist activity. As the Alliance has refined its counter-terrorism role in the intervening years, the operation's mandate has been regularly reviewed and its remit extended.

NATO has gained unparalleled expertise in the deterrence of maritime terrorist activity in the Mediterranean Sea through its Active Endeavour operation. This expertise is relevant to wider international efforts to combat terrorism.

Counter-piracy operations

Growing piracy in the Gulf of Aden and off the Horn of Africa has undermined international humanitarian efforts in Africa and the safety of one of the world's key maritime routes – the Suez Canal. NATO has been helping to deter and disrupt pirate attacks in the region since 2008, protecting vessels and helping to increase the region's general level of security.

The current operation – Operation Ocean Shield – has a wider remit than previous operations. Not only does it provide maritime security in the region, but it also offers regional countries training to develop their own counter-piracy capacities.

NATO's counter-piracy activities are often carried out in coordination with other organisations, such as the European Union and are in full compliance with relevant UN Security Council Resolutions.

Raketna odbrana NATO-a prošla prvu proveru na terenu

NATO je preduzeo značajan korak napred u obezbeđivanju mogućnosti svojim zapovednicima da odbrane angažovane snage od napada balističkim projektilima. Privremeni kapaciteti programa NATO-a za aktivnu višeslojnu odbranu od balističkih projektila na terenu (ALTBMD), koji su stavljeni na raspolaganje operativnoj zajednici NATO-a krajem prošle godine, uspešno su testirani u realističnom operativnom okruženju.

Ova provera bila je prva od dva testa koji su zakazali zapovednici NATO-a pre nego što se za ovu mogućnost raketne odbrane proglasi da je dostigla vojnu inicijalnu operativnu sposobnost.

Scenario pun izazova

Provera se odigrala između 22. i 24. avgusta i sprovedena je u skladu sa prethodno planiranim testiranjem komandne i kontrolne mreže evropskih komponenti sistema odbrane od balističkih projektila Sjedinjenih Država. Testiranje se odnosilo na operativne jedinice iz sistema Nemačke, Holandije i Sjedinjenih Država, i štabova komande i kontrole NATO-a u Uedemu i Ramštajnu u Nemačkoj. Jedinice koje su bile obuhvaćene proverom uključivale su i bataljone sa raketama „patriot“ iz Nemačke i Holandije, sisteme Aegis Sjedinjenih Država, kao i štabove za komandu i kontrolu snaga SAD i NATO-a.

Jedinice koje su testirane davale su odgovor na simulirani napad. Dobile su informacije od senzora iz svemira i sa kopna o simuliranom napadu balističkim projektilima, i izvršile su simulirane misije presretanja u okviru suprotstavljanja napadu, a na osnovu taktičkih informacija koje su sve obuhvaćene jedinice dobijale po uputstvima zapovednika NATO-a.

„Ovo je veoma značajan događaj za NATO. Njime je po prvi put pokazano da kapaciteti odbrane od napada balističkim projektilima jednog broja članica Alijanse, uključujući tu i SAD, mogu da glatko funkcionišu pod objedinjenom komandnom strukturom kako bi ispunili cilj ove nove misije NATO-a“, rekao je general Alesandro Pera, rukovodilac NATO-ovog programa ALTBMD. *„Ovo je odličan početak za sve veće mogućnosti NATO-a na ovom novom području za misije“.*

NATO u okviru programa ALTBMD obezbeđuje sistem komande i kontrole koji povezuje senzore i presretače iz određenih zemalja u kapacitete koji mogu da zaštite angažovane trupe od napada balističkim projektilima.

Kancelarija programa ALTBMD nastaviće da usavršava i poboljšava NATO-ov sistem komande i kontrole za odbrane od napada balističkim projektilima na terenu u postupnim koracima u periodu od 2013. do 2018. godine, kako bi se došlo da snažnijih i otpornijih operativnih kapaciteta na terenu. U skladu sa odlukom donesenom novembra 2010. na samitu u Lisabonu kapaciteti ALTBMD proširiće se tako da štite i evropske teritorije i stanovništvo zemalja NATO-a kao i angažovane snage NATO-a.

22. avgust – 24. avgust 2011.

NATO missile defences pass first field test

NATO has taken a significant step forward in providing its commanders the capability to defend deployed forces against attacks from ballistic missiles. The NATO Active Layered Theatre Ballistic Missile Defence (ALTBMD) Interim Capability, which was made available to the NATO operational community at the end of last year, has been successfully tested in a realistic operational environment.

The test was the first of two field tests scheduled by NATO's commanders prior to the missile defence capability being declared as having reached military initial operating capability.

Challenging scenario

The test took place between 22 and 24 August and was conducted in conjunction with a previously-planned test of the command and control network of the United States Ballistic Missile Defence System's European Components. The test involved operational units from Germany, the Netherlands, United States systems and the NATO command and control headquarters in Uedem and Ramstein, Germany. The units involved include Patriot missile battalions from Germany and the Netherlands, US Aegis systems, as well as the command and control headquarters for the US and NATO forces.

The units involved in the test responded to a simulated attack. They received information from space- and land-based sensors about a simulated ballistic missile attack, and executed simulated interception missions against that attack, based on tactical information shared between all of the participating units under the direction of the NATO commander.

"This is a very significant event for NATO. It has, for the first time, demonstrated that NATO ballistic missile defence capabilities from a number of Alliance members, including the US, can operate in a seamless manner under a unified command structure to accomplish this new NATO mission," said General Alessandro Pera, Programme Manager of NATO ALTBMD. *"It is an excellent beginning for NATO's growing capability in this new mission area."*

Under the ALTBMD Programme, NATO provides a command and control system that links sensors and interceptors from Nations into a capability that can protect deployed forces from ballistic missile attacks.

The ALTBMD Programme Office will continue to upgrade the NATO Command and Control System for Theatre Ballistic Missile Defence in incremental steps from 2013 to 2018, to field a more robust operational capability. In line with the Lisbon Summit decision of November 2010, the ALTBMD capability will also be expanded to protect NATO European territory and populations as well as deployed NATO forces.

Izjava Generalnog sekretara NATO-a o situaciji u Libiji

Očigledno je da se Gadafijev režim urušava. Što pre Gadafi shvati da ne može dobiti bitku protiv sopstvenog naroda to bolje – tako da narod Libije može biti pošteđen daljeg prolivanja krvi i patnje.

Libijski narod mnogo je propatio pod Gadafijevim režimom tokom više od četiri decenije. Sada imaju priliku za novi početak. Sada je trenutak da prestanu sve pretnje uperene protiv civila, kako je to zahtevao i Savet bezbednosti Ujedinjenih nacija. Sada je trenutak da se stvori nova Libija – država zasnovana na slobodi a ne strahu, na demokratiji a ne diktaturi, na volji mnogih a ne na hirovima nekolicine.

Ta tranzicija mora doći u miru. Mora doći sada. I mora je predvoditi i odrediti narod Libije.

NATO je spreman da radi zajedno sa narodom Libije i sa Prelaznim nacionalnim savetom, na kome je velika odgovornost. Oni moraju obezbediti da tranzicija glatko teče i da obuhvati sve, da zemlja ostane ujedinjena, a da budućnost bude zasnovana na pomirenju i poštovanju ljudskih prava.

Preostali saveznici i snage Gadafija takođe imaju veliku odgovornost. Vreme je da okončaju svoju karijeru nasilja. Ceo svet ih posmatra. Ovo je njihova prilika da stanu na stranu libijskog naroda i da odaberu pravu stranu istorije.

Nastavićemo da pratimo vojne jedinice i ključne objekte kako to i radimo od marta meseca, a kada vidimo bilo kakve preteće poteze uperene protiv libijskog naroda postupaćemo u skladu sa mandatom koji su nam poverile UN.

Naš cilj tokom celog ovog sukoba bio je da se zaštiti narod Libije, i upravo to i činimo.

Jer budućnost Libije pripada libijskom narodu. A na međunarodnoj zajednici je da im pomogne, pri čemu Ujedinjene nacije i Kontakt grupa igraju vodeću ulogu. NATO želi da libijski narod bude u mogućnosti da može da u slobodi i miru odluči o svojoj budućnosti. Danas oni mogu da počnu da grade tu budućnost.

Statement by the NATO Secretary General on the situation in Libya

The Qadhafi regime is clearly crumbling. The sooner Qadhafi realises that he cannot win the battle against his own people, the better -- so that the Libyan people can be spared further bloodshed and suffering.

The Libyan people have suffered tremendously under Qadhafi's rule for over four decades. Now they have a chance for a new beginning. Now is the time for all threats against civilians to stop, as the United Nations Security Council demanded. Now is the time to create a new Libya – a state based on freedom, not fear; democracy, not dictatorship; the will of the many, not the whims of a few.

That transition must come peacefully. It must come now. And it must be led and defined by the Libyan people.

NATO is ready to work with the Libyan people and with the Transitional National Council, which holds a great responsibility. They must make sure that the transition is smooth and inclusive, that the country stays united, and that the future is founded on reconciliation and respect for human rights.

Qadhafi's remaining allies and forces also have a great responsibility. It is time to end their careers of violence. The world is watching them. This is their opportunity to side with the Libyan people and choose the right side of history.

We will continue to monitor military units and key facilities, as we have since March, and when we see any threatening moves towards the Libyan people, we will act in accordance with our UN mandate.

Our goal throughout this conflict has been to protect the people of Libya, and that is what we are doing.

Because the future of Libya belongs to the Libyan people. And it is for the international community to assist them, with the United Nations and the Contact Group playing a leading role. NATO wants the Libyan people to be able to decide their future in freedom and in peace. Today, they can start building that future.

Brifing za novinare o Libiji

koje su održali portparolka NATO-a i vojni portparol operacije Ujedinjeni zaštitnik

U utorak 30. avgusta Oana Lungescu, portparolka NATO-a, obavestila je novinare o događajima u vezi sa Libijom. Njoj se pridružio pukovnik Roland Lavua, vojni portparol operacije Ujedinjeni zaštitnik (OUP), koji je iz Napulja dao obaveštenja putem video-konferencijske veze o operaciji NATO-a u Libiji u okviru podrške Rezolucije 1973 Saveta bezbednosti UN.

http://www.nato.int/cps/en/natolive/news_77478.htm

30. avgust 2011.

Press briefing on Libya

by the NATO Spokesperson and by the Military Spokesperson of Operation Unified Protector

On Tuesday 30 August, Oana Lungescu, the NATO spokesperson, briefed the press on events concerning Libya. She was joined by Colonel Roland Lavoie, Operation Unified Protector(OUP) military spokesperson, who briefed by videoconference from Naples on NATO's operation in Libya in support of UNSCR 1973.

http://www.nato.int/cps/en/natolive/news_77478.htm

Češka Republika i NATO **Czech Republic and NATO**

<http://www.natoaktual.cz>

<http://www.jagello.org>

<http://www.army.cz>

Zahvaljujući češkim tehničarima za eksplozive Logar je bezbedniji. I Amerikanci ih hvale

Inženjeri iz SAD zajedno sa češkim tehničarima sa eksploziv traže eksplozivne naprave nekoliko puta mesečno. Improvizovane eksplozivne naprave ili eksplozivi iz kućnih radionica skriveni su svuda duž puteva, na mostovima ili bilo gde ispod tla.

Avganistanska provincija Logar veoma je pogodna za opasnosti raznih vrsta. Tu su uske ulice, uzorana polja, neravni i krivudavi putevi. Improvizovane eksplozivne naprave mogu biti sakrivene bile gde. Vojnici SAD iz 54. inženjerijskog bataljona Dolč operativne grupe i češki tehničari za eksplozive tima za uklanjanje eksplozivnih naprava (EOD) imaju zadatak da nađu takve naprave i da ih uklone. Provincija Logar na taj način i zahvaljujući njima postaje bezbednija i za vojnike koalicije i za lokalno stanovništvo.

Američki vojnici kažu da bolje mogu da izvršavaju svoje zadatke kada su sa njima Česi. „Oni su efikasniji“, kaže stariji vodnik Volter Tejlor dok govori o ključnoj ulozi tehničara

za eksplozive iz češkog tima za obnovu provincije. „Česi vladaju tehnikama i procedurama pomoću kojih mogu tačno da kažu gde se nalaze improvizovane eksplozivne naprave. Zahvaljujući tome možemo brže da radimo i da kontrolišemo veće delove teritorije“, dodao je.

Stariji vodnik Robert P., šef češkog tima za uklanjanje eksplozivnih naprava, i njegove kolege redovno izlaze na teren sa Amerikancima. On kaže, a i drugi Česi se sa njim slažu, da vole što su od pomoći. Stariji vodnik Robert P. veruje da se improvizovane eksplozivne naprave i neeksplozivna sredstva brže mogu ukloniti zahvaljujući „pešačkim“ patrolama.

„Više volimo da izlazimo iz kola nego da samo sedimo unutra. Nama je zanimljivije, a ako češki ili američki vojnici nađu neki eksploziv, možemo brže da reagujemo“, objašnjava. Ovakve patrole imaju i svoje mane. „Kada moramo da pređemo pešice jedan kilometar od našeg vozila do mesta gde je eksploziv sakriven, to onda znači da smo duže vremenski na tom području i da se duže izlažemo bezbednosnom riziku“.

Stariji vodnik Metju Aleksejunas kaže da su sada, zahvaljujući saradnji između oba tima, veće šanse da se lociraju opasne naprave i da se omogući bezbedno okruženje u Logaru. „Podrška koju dobijamo od Čeha ojačava naše kapacitete i bezbednost. Oni su nama definitivno od velike koristi“.

Thanks to Czech Explosive Technicians is Lowgar Safer. Americans Praise Them Too

The US engineers along with the Czech explosive technicians search for explosives several times a month. The improvised explosive systems or home-made charges are hidden everywhere along the roads, on the bridges or wherever in the soil.

The Afghan province of Lowgar is very fertile for dangers of various kinds. There are narrow streets, ploughed fields, rough and non-strengthened roads there. Improvised explosive devices can be hidden everywhere. The US soldiers of the 54th engineer battalion of the Dolch task force group and the Czech explosive technicians of the EOD team are tasked to find such explosive systems and dispose of them. Lowgar Province thus becomes safer thanks to them both for the Coalition soldiers and the locals.

The American troops claim that they can fulfil their tasks better with the Czechs along. "They are more effective," says Company Sergeant Major Walter Taylor describing a key role of the explosive technicians from the Czech provincial reconstruction team. "The Czechs can manage the techniques and procedures through which they can exactly say where the improvised explosive devices are. Thanks to it we can do our work more quickly and can control larger part of territory," adds he.

Company Sergeant Major Robert P., chief of the Czech EOD team, and his colleagues set out for the fieldwork with the Americans regularly. He says, and the other Czechs agree with him, that they like helping. Company Sergeant Major Robert P. believes that the troops can dispose of the improvised explosive systems and unexploded ammunition more quickly thanks to the infantry patrol.

"We prefer getting out of the car instead of just sitting inside. It is more interesting for us, and if the Czech or American troops find a charge, we can react more quickly," explains he. The infantry patrols have also their disadvantages. "When we have to walk a kilometre from our vehicle up to a specific place where the explosive is hidden, it extends the time we spend in the area exposing ourselves to a security risk. "

Company Sergeant Major Matthew Aleksejunas says that thanks to cooperation between both teams there are higher chances to locate dangerous devices and provide safe environment

in Lowgar. "Support we are given by the Czechs strengthens our capabilities and security. They are definitely of great benefit to us. "

Tačka na misiju na Kosovu

Svečana smotra povodom okončanja aktivnosti 1. grupe operativnih rezervi odigrala se u garnizonu 13. artiljerijske brigade Jaselska u Jincu u petak 5. avgusta 2011. godine.

Pošto je komandant bataljona operativnih rezervi potpukovnik Jan Cifka podneo izveštaj prvom zameniku ministra odbrane Jiržiju Šediviju i zameniku načelnika generalštaba vojske Republike Češke, direktoru Zajedničkog operativnog centra ministarstva odbrane generalu Alešu Opatu, pozdravio je predstavnike češke vojske kao i predstavnike lokalne vlasti.

Zamenik ministra odbrane Jirži Šedivi podsetio je u svom govoru na činjenicu da češki vojnici deluju na Kosovu od 1999. godine, a da su međutim svoja prva iskustva u današnjim operacijama u inostranstvu stekli u misijama UNPROFOR-a sa mandatom Ujedinjenih nacija i kasnije u okviru IFOR-a i SFOR-a. Više od 8.000 pripadnika vojske Republike Češke učestvovalo je u misijama KFOR-a na teritoriji Kosova, doprinoseći tako stabilizaciji situacije na Balkanu.

Obraćajući se vojnicima koji su činili organizaciono jezgro bataljona u bazi u Šajkovcu na Kosovu i koji su bili pod komandom majora Jana Žarskog rekao je: „Kao deo operativnih rezervi zapovednika komande združenih savezničkih snaga u Napulju imali ste zadatak da učestvujete u ponovnom uspostavljanju reda posle eventualne krizne situacije, ili u sprečavanju takvih opasnosti. Ponosan sam što mogu da podvučem baš ovde u Jincu da se jezgro ovog bataljona sastojalo naročito od pripadnika 132. kombinovanog artiljerijskog bataljona iz Jinca i 13. artiljerijske brigade iz Pardubice“.

Među devedeset čeških vojnika koji su se nedavno vratili iz desetomesečne misije na Kosovo i koji su dobili odlikovanja ministra odbrane Republike Češke za službu u inostranstvu od zamenika ministra odbrane Jiržija Šedivija nalazili su se i štabni vodnik Alena Tomaškova i stariji vodnik Petr Hora.

Dok je stariji vodnik Hora bio angažovan na Kosovu po drugi put i tamo istovremeno imao nekoliko dužnosti, kad se radi o štabnom vodniku Tomaškovej, bolničarki za rad na terenu, nedavno okončana misija bila je prvo iskustvo u inostranstvu posle trogodišnje službe u vojsci Republike Češke. Ona je priznala da je rad u inostranstvu bio od velike važnosti za nju i da će se pripremati za još neko eventualno slanje u operacije izvan teritorije naše zemlje. Naglasila je da je bila dobro pripremljena za misiju zahvaljujući znanju stečenom na obuci pre nego što je krenula na Kosovo i da je ništa nije iznenadilo.

„Bilo je zanimljivo da se upoznam sa zdravstvenom zaštitom koja je na relativno niskom nivou na Kosovu. Mislim da smo ispunili naše zadatke takođe time što smo neprestano bili pripravnici i što smo nesebično i bez razlike pomagali lokalnom stanovništvu“, priznala je.

Odlikovanja za službu u inostranstvu ministar odbrane Aleksandr Vondra dodelio i za tri vojnika vojske Republike Češke koji su se vratili iz štaba operacije evropskih pomorskih snaga (EU-NAVFOR) Atalanta koji se nalazi u Nortvudu u Velikoj Britaniji.

Sada je operativna grupa vojske Republike Češke angažovana na Kosovu pod komandom majora Josefa Nejedlija. To je poslednja jedinica koja izvršava svoje zadatke u bazi Šajkovac, a planirano je da rasformira bazu i obezbedi transport naoružanja, opreme i materijala nazad u Republiku Češku.

Imaginary Full Stop of Behind Fulfilled Mission in Kosovo

A ceremonial muster on occasion of termination of activities of the 1st task force group of operational reserves took place in the garrison of the 13th artillery brigade “Jaselská“ in Jince on Friday August 5, 2011.

After the commander of the operational reserves battalion Lieutenant Colonel Jan Cífka had reported to the First Deputy Minister of Defence Jiří Šedivý and Deputy Chief of the General Staff of the Army of the Czech Republic – Director of Joint Operational Centre of the Ministry of Defence General Aleš Opata, he welcomed representatives of the Czech Army as well as those of local administration.

Deputy Minister of Defence Jiří Šedivý reminded in his speech the fact that the Czech soldiers had been operating in Kosovo since 1999, however, they had gained their first experience in contemporary foreign operations in UNRPOFOR missions before under the mandate of the United Nations and later in IFOR and SFOR ones. More than 8,000 troops of the Army of the Czech Republic went through KFOR missions in the territory of Kosovo, contributing to stabilisation of the situation in the Balkans.

Addressing the troops who made the organisational core of the battalion at Šajkovac base, Kosovo, and were commanded by Major Jan Žárský he said:”As a part of operational reserves of the Commander of the Allied Joint Force Command Naples you were tasked to share in order reconstruction after potential crisis situation, or in prevention from such a danger. I am proud to emphasize right here in Jince that the core of this battalion consisted particularly of members of the 132nd combined artillery battalion and 13th artillery brigade from Jince and Pardubice respectively.

Ninety Czech soldiers who have recently returned from their 10-month mission in Kosovo and have been given Medals of Service Abroad of the Minister of Defence of the Czech Republic by Deputy Minister of Defence Jiří Šedivý included also Staff Sergeant Alena Tomášková and Company Sergeant Major Petr Hora.

While Staff Sergeant Major Hora operated in Kosovo for a second time and fulfilled there allegedly several functions at the same time, for Staff Sergeant Tomášková, nurse of the field dressing, the recently finished mission was the first foreign experience after three years of service for the Army of the Czech Republic. She admitted, however, that work abroad had been of high importance for her and that she would get prepared for another possible despatch for an operation out of the territory of our republic. She underlined that she had been well prepared for the mission thanks to knowledge from the training before she departed for Kosovo and had not been surprised by anything.

”It was interesting to cognize medical care which is on a relatively low level in Kosovo. I think that we met our tasks also through being in non stop readiness and helping locals indiscriminately,” confided Staff Sergeant.

The Medals of Service Abroad were also given by Minister of Defence Alexandr Vondra to three soldiers of the Army of the Czech Republic who had recently returned from EU-NAVFOR – Atalanta Operational HQ in Northwood, Great Britain.

Now a task force group of the Army of the Czech Republic operates in Kosovo under the command of Major Josef Nejedlý. This unit is the last one which meets its tasks at Šajkovac base. It is to dispose of the base and provide transportation of armament, equipment and materiel back to the Czech Republic.

Česi koji patroliraju nebom iznad Evrope

Uedem je grad na severu Nemačke koji je udaljen 814 km od glavnog grada Češke. U ulici Milen nalazi se sedište Centra za kombinovane vazduhoplovne operacije Alijanse (CAOC). Njegov ključni zadatak je da čuva vazdušni prosti iznad devet evropskih država, od država Beneluksa do Baltika.

Postoje i drugi CAOC-i koju čuvaju područja za koja su nadležni. Za severni region Evrope, uključujući tu i Veliku Britaniju, odgovoran je CAOC u Danskoj, a južni deo kontinenta kontroliše se iz lokacija u Italiji, Turskoj, Grčkoj i Portugalu. Predstojeća optimizacija vojnih struktura u NATO-u će međutim značajno smanjiti broj ovih taktičkih štabova.

Nestandardne situacije u datom vazdušnom prostoru koji je u nadležnosti CAOC-2 u Uedemu rešavaju se uz pomoć parova supersoničnih letilica koje su u pripravnosti u osam vazduhoplovnih baza Alijanse. Redosled za uzletanje u takvim situacijama, tzv. *Alpha Scramble*, daje šef smene za uzbunjivanje. Prve aktivnosti kada lovci intervenišu kontrolišu se iz lokalnih podzemnih stanica a onda se koordinišu sa nacionalnim centrima za komandu i kontrolu.

Predstavnike međunarodne zajednice u Uedemu delegirale su oružane snage iz 17 zemalja članica NATO-a. Do nedavno je tamo radilo šest profesionalnih pripadnika vojske Republike Češke. Od 1. avgusta 2011. godine njihov broj povećan je još za dva stručnjaka, koji su inače specijalisti za komunikacione i informacione sisteme i aktivnosti obuke. Još dva češka oficira u rangu majora rade u odeljenju za planiranje uglavnom na misijama potrage i spasavanja (SAR) i kopnoj protivvazdušnoj odbrani rokom operacija Alijanse. Tri Čeha su na službi u smenama za uzbunjivanje pri CAOC-u. Najviši položaj ima štabni pukovnik Petr Mikulenska koji vrši dužnost zamenika direktora operativnog odseka Centa za kombinovane vazduhoplovne operacije.

Czechs Who Patrol Sky Over Europe

Uedem is a town in the north of Germany which is 814 km far from the Czech capital city. In its Mühlenstrasse there is the Alliance's Combined Air Operations Centre (CAOC) Headquarters. Its key task is a continuous guarding of air space over nine European states ranging from the Benelux to the Baltic nations.

Also other CAOCs guard their areas of responsibility. The northern region of Europe, including Great Britain, falls under the responsibility of CAOC in Denmark, the southern part of the Continent is controlled from the workplaces in Italy, Turkey, Greece and Portugal. The forthcoming optimization of the military structures in NATO reduces, however, the existing number of these tactical headquarters considerably.

Non-standard situations in given air space of the Uedem CAOC-2 are solved by pairs of supersonic aircraft on alert at eight Alliance air bases. The order for live take off (Alfa Scramble) is given by the chief of alert shift. Primal activities when the fighters intervene are controlled from the local underground workplace and then coordinated with national command and control centres.

Representatives for the international community in Uedem were delegated by the Armed Forces of 17 NATO countries. There have been six professionals of the Army of the Czech Republic working there until recently. As of August 1, 2011 the number was increased by two other soldiers, specifically by specialists in communications and information systems and training activities. Another two Czech officers in ranks of major work at the planning

department focusing on SAR missions and land –based air defence during operations of the Alliance. Three Czechs serve on the alert shifts of CAOC. The highest position is occupied by Colonel of the General Staff Petr Mikulanka performing the function of Deputy Director of Operational Section of Combined Air Operations Centre.

Vojna saradnja Srbije sa državama – članicama NATO – a

Ministar odbrane u poseti SAD

Ministar odbrane Dragan Šutanovac, sa delegacijom, započeo je višednevnu radnu posetu Sjedinjenim Američkim Državama. Tokom ove posete, ministar Šutanovac će imati sastanke sa predstavnicima Ministarstva odbrane SAD, Stejt Dipartmenta, Kongresa i Senata SAD, kao i Biroa Nacionalne garde SAD.

Tema sastanaka biće unapređenje bilateralne vojne saradnje između Srbije i SAD, ali će biti stavljen poseban naglasak na političko-bezbednosnu situaciju na Kosovu i Metohiji. Tokom posete ministar Šutanovac će održati predavanje na Atlantskom savetu SAD (The Atlantic Council of the United States), gde će govoriti o reformama u Srbiji i u sektoru bezbednosti, kao i o ključnim političkim pitanjima u regionu.

4. avgust 2011. godine

Ministar Šutanovac razgovarao sa zvaničnicima SAD

Ministar odbrane Dragan Šutanovac boravi u višednevnoj radnoj poseti Sjedinjenim Američkim Državama. Ministar Šutanovac je, tokom boravka u SAD, posetio Ministarstvo odbrane i razgovarao sa pomoćnikom sekretara odbrane SAD za poslove međunarodne bezbednosti ambasadorom Aleksandrom Veršbouom. Ministar je preneo stavove Srbije u odnosu na trenutnu situaciju na Kosovu i Metohiji nakon jednostrane akcije specijalnih jedinica KPS i naglasio da je potpuno neprihvatljiva bilo kakva unilateralna nasilna mera kojom bi se izmenila situacija na prostoru severnog Kosova.

Pomoćnik sekretara odbrane Veršbou se složio da rešenje kosovske krize treba tražiti u diplomatskim i mirnim sredstvima, i podržao aktivnosti državnog vrha Srbije u nastojanjima da se kriza reši nastavkom dijaloga između Beograda i Prištine.

Ministar Šutanovac je nagasio da će nastaviti saradnju sa KFOR-om na terenu, kao i da upravo ova situacija pokazuje zašto se Srbija protivi smanjenju njegovih pripadnika. Pomoćnik sekretara odbrane Veršbou je podržao reforme sistema odbrane i naglasio značaj povećanja učešća pripadnika Vojske Srbije u multinacionalnim operacijama pod okriljem UN i početak angažovanja u misijama EU, kao znak partnerstva u održavanju mira u svetu.

Takođe je pohvalio napore Srbije u želji za ostvarivanjem pune saradnje sa Haškim tribunalom.

Tokom posete, ministar Šutanovac se sastao sa generalom Kregom Mekkinlijem, šefom Biroa Nacionalne garde SAD i generalom Deborom Ašenhrst, komandantom Nacionalne garde Ohaja. Ministar Šutanovac je upoznao svoje sagovornike sa trenutnom političko-bezbednosnom situacijom na Kosovu i Metohiji, naglašavajući značaj smirivanja tenzija, postizanja prelaznog dogovora i ponovnog otvaranja dijaloga i istakao da jednostrane akcije nisu u interesu niti jedne strane, kao ni mira u regionu.

General Mekkinli je ocenio da je srpska strana ispravno postupila kada je iskoristila sva mirna i diplomatska sredstva jer je to jedini način da se do pravih rešenja dođe. Razgovarano je i o bilateralnoj vojnoj saradnji između SAD i Srbije, njenom daljem unapređenju, posebno o nastavku dobre saradnje sa Nacionalnom gardom Ohaja

Ministar Šutanovac se sastao i sa kongresmenom iz Ohaja Majklom Tarnerom. Tokom razgovora je kongresmen Tarner istakao ulogu Ministarstva odbrane kao veoma proaktivnog učesnika u jačanju saradnje između SAD i Srbije i naglasio da je važno nastaviti sa takvom saradnjom i dobrim kontaktima. Ocenio je i da Srbija i SAD treba da se vrate svom tradicionalnom partnerstvu, za šta je potvrda 130 godina diplomatskih odnosa koje obeležavamo ove godine.

5. avgust 2011. godine

Drugi dan radne posete ministra Šutanovca SAD

Drugog dana radne posete Sjedinjenim Američkim Državama, ministar odbrane Dragan Šutanovac je razgovarao sa sekretarom za multidimenzijalnu bezbednost Organizacije američkih država, kanadskim ambasadorom Adamom Blekvelom. Ministar Šutanovac je upoznao ambasadora Blekvela sa izazovima sa kojim se Srbija susreće kada je reč o Kosovu i Metohiji i nastojanjima da se na miran način i diplomatskim sredstvima dođe do rešenja i nastavka dijaloga.

Sagovornici su razmenili stavove i iskustva o širim pitanjima bezbednosti, kao što je ljudska i javna bezbednost, saradnja vojske i civilnih organa u odgovoru na asimetrične pretnje, bezbednost granica i borbu protiv terorizma i svake vrste krijumčarenja (ljudi, droge i oružja). Ambasador Blekvel je istakao da veoma ceni otvorenost i spremnost Srbije da saraduje sa drugim regionima po pitanjima bezbednosti.

U svom izlaganju pred članovima Atlantskog saveta SAD, ministar Šutanovac je posebno naglasio elemente reformi u sektoru bezbednosti i predstavio planove daljeg razvoja. Članovi Saveta i gosti panela, predstavnici američke administracije, nevladinih organizacija i think tankova su veoma visoko ocenili profesionalizaciju Vojske Srbije i ostale elemente reformi u ovoj oblasti, naglašavajući da se ono što je učinjeno može meriti sa napretkom u mnogo razvijenim sistemima odbrane u svetu.

6. avgust 2011. godine

Razgovori u Vašingtonu doprineli stabilizaciji

Ministar odbrane Srbije Dragan Šutanovac izjavio je danas da su razgovori koje je imao u Vašingtonu doprineli stabilizaciji stanja na Kosovu i Metohiji, što će omogućiti nalaženje rešenja koja će morati da budu potvrđena u dijalogu Beograda i Prištine.

Šutanovac je u izjavi za Tanjug podsetio da je njegova poseta SAD ugovorena pre više meseci, sa isključivom tematikom veznom za bilateralnu vojnu saradnju i njen razvoj, ali da je razvoj situacije doveo do toga da prioritarna tema bude bezbenosna situacija na severu Kosova i moguća rešenja za predupređenje eskalacije sukoba.

“Razgovarali smo danas i juče sa civilnim strukturama vlasti u SAD i mislim da smo doprineli stabilizaciji stanja i da idemo u pravcu održivih rešenja koja će morati da se verifikuju u dijalogu Beograda i Prištine u Briselu”, rekao je ministar odbrane.

On je istakao da je u tim razgovorima dobio potpuno i iskreno uveravanje da SAD nisu učestvovala, niti su bile informisane o pokušaju nasilnog preuzimanja administrativnih prelaza.

“I za njih je to bilo iznenađenje i za to nisu dali podršku. Rekli su da ne daju podršku bilo kakvim provokacijama, odnosno bilo kakvim merama kojima bi se nasilno promenilo stanje na terenu”, rekao je Šutanovac.

“Moram da kažem da imamo visok stepen razumevanja sa predstavnicima američke vojske, a ovog puta i sa civilnim strukturama vlasti. Mi godinama izgrađujemo poverenje i mislim da se naša reč ovde daleko čuje i pažljivo sluša”, istakao je ministar odbrane.

On je istakao da je u Vašingtonu ponovio ono što je rekao u razgovorima sa predstavnicima svih članica NATO-a: da je neophodno da se veoma ozbiljno analizira bezbednosna situacija na Kosovu i da se smanjivanje broja pripadnika Kfora vrši na osnovu ozbiljnih analiza, a ne na osnovu slobodnih procena.

“Nažalost, pokazalo se da u jednom satu može da dođe do dramatične promene situacije i da Kfor sa snagama koje ima ne može da izvrši misiju i da mora da dovodi pojačanja”, primetio je ministar.

On je podsetio da je još u Beogradu imao više sati razgovora sa komandantom južnog krila NATO-a, američkim admiralom Semjelom Loklirom, u cilju postizanja stabilnosti.

“Nepodeljen utisak svih nas koji se bavimo bezbednošću u Srbiji je da je Kfor, i pored toga što je u određenom momentu dezavuisan od strane prištinskih vlasti, ipak suštinski doprineo da ne dođe do širih sukoba na Kosovu i Metohiji”, istakao je Šutanovac.

Što se tiče bilateralne vojne saradnje, koja je ostala u senci događaja na Kosovu, on je kao pozitivnu vest preneo da će Srbija u što je kraćem roku dobiti donaciju u vojnim vozilima u vrednosti od 2,9 miliona dolara, a sigurno će ove godine imati donaciju od još 2,1 miliona dolara.

“Tih ukupno pet miliona dolara, što je najveća donacija SAD Srbiji, biće upotrebljeno za poboljšanje operativnih sposobnosti Vojske Srbije”, napomenuo je ministar.

On je dodao da se razgovaralo o daljim aktivnostima koje se tiču vojne saradnje, o podizanju kapaciteta Vojske Srbije, zajedničkim vežbama, o obuci srpskih oficira i podoficira u SAD, ali i obuke u Srbiji, kao i o pomoći u konverziji baze Jug, koja bi trebalo da dobije multidimenzionalni karakter.

Šutanovac je preneo da je saradnja Vojske Srbije sa Nacionalnom gardom Ohaja, po oceni samih Amerikanaca, najbolji program državnog partnerstva, koji oni navode kao primer.

Ministar odbrane Srbije imao je, takođe, prezentaciju reforme Vojske Srbije u Atlantskom savetu, koju su oni koji se na ekspertskom nivou bave bezbednošću, ocenili kao izuzetno uspešnu i čak uspešniju od reformi u nekim zemljama koje su odavno u NATO-u.

Šutanovac se u Vašingtonu sastao sa pomoćnikom američkog sekretara odbrane Aleksandrom Veršbouom, zatim sa šefom Biroa Nacionalne garde SAD generalom Kregom Mekinlijem i komandantom Nacionalne garde Ohaja generalom Deborom Ašenhrst.

Srpski ministar odbrane se sastao i sa kongresmenom iz Ohaja Majklom Tarnerom, kao i sa ambasadorom Adamom Blekvelom, sekretarom za multidimenzionalnu bezbednost Organizacije američkih država.

6. avgust 2011. godine

General Miletić u poseti Bugarskoj

Načelnik Generalštaba Vojske Srbije general Miloje Miletić od danas boravi u zvaničnoj poseti Bugarskoj. On se danas susreo sa načelnikom Generalštaba Oružanih snaga Bugarske generalom Simeonom Simeonovim, sa kojim je razgovarao o mogućnostima za dalje unapređenje saradnje vojski Srbije i Bugarske.

Generali Miletić i Simeonov saglasili su se da je saradnja dve vojske značajna, naročito kada je reč o obuci i učešću u zajedničkim vežbama. Pored toga, Vojska Srbije i Bugarska Armija imaju dobru saradnju i u oblastima kodifikacije, vojne istorije i geografije.

„Ono što mi vidimo kao prostor za dalje unapređenje saradnje i što možemo da ponudimo kolegama iz Bugarske, jesu kapaciteti baze „Jug“, kapaciteti za uništavanje viška naoružanja, školovanje na našem Univerzitetu odbrane i saradnja u oblasti vojne medicine. Razmatra se i mogućnost obuke pilota iz Bugarske na trenažerima u Srbiji“, istakao je general Miletić dodavši da je „za Srbiju unapređenje saradnje u oblasti odbrane sa Bugarskom veoma značajno pitanje, jer doprinosi boljem razumevanju u regionu i razvoju dobrih međususedskih odnosa i prijateljstva“.

General Miletić sastao se i sa ministrom odbrane Republike Bugarske, Anjuom Angelovim.

U toku posete, delegacija Vojske Srbije obiće će Četvrti artiljerijski puk u Asenovgradu i prisustvovati zajedničkom bojnog gađanju ciljeva u vazдушnom prostoru, na poligonu Šabla.

Ovo značajno gađanje predstavlja nastavak uspešne saradnje Vojske Srbije i Bugarske armije. Tokom prethodne godine izvršeno je bojno gađanje ciljeva u vazduhu raketnim sistemima za PVD, a ove godine u zajedničkom gađanju učestvuje i lovačka avijacija.

24. avgust 2011. godine

Ovu brošuru, uz saglasnost Odeljenja za javnu diplomatiju NATO-a, izdaje Ambasada Češke Republike u Beogradu koja će tokom 2011/2012. biti Contact Point NATO-a za Srbiju. Cilj ove brošure je da produbi znanje o NATO savezu i da informacije o Savezu učini dostupnijim zainteresovanoj javnosti u Srbiji. Ukoliko nije drugačije naznačeno, informacije sadržane u ovoj brošuri potiču sa www.nato.int, www.natoaktual.cz, www.army.cz i www.mod.gov.rs “

"This newsletter is issued, in agreement with NATO's Public Diplomacy Division, by the Embassy of the Czech Republic in Belgrade acting as NATO Contact Point in Serbia for 2011-2012. It aims to enhance knowledge about NATO and at making information about the Alliance better accessible to interested audiences in Serbia. Unless marked otherwise, information provided in this newsletter has been taken from www.nato.int, www.natoaktual.cz, www.army.cz and www.mod.gov.rs “